

ارزش‌های ادراکی گردشگران روستای کویری مصر به عنوان گردشگری جامعه محور

سوده بیات^{*}؛ دانشجوی دکتری مدیریت گردشگری، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران.
مرتضی خزائی پول؛ دانشجوی دکتری مدیریت گردشگری، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران.

پذیرش نهایی: ۱۳۹۵/۸/۱۹

دریافت مقاله: ۱۳۹۴/۴/۱۲

چکیده

از جمله موضوعات مورد توجه در برنامه‌ریزی‌های توسعه گردشگری، توجه به گردشگری برای توسعه نواحی روستایی است. با توجه به افزایش علاقه گردشگران به بازدید از مکان‌های روستایی و طبیعی، باید توجه به حفاظت و احترام به طبیعت، فرهنگ، سبک زندگی و معماری در آنها افزایش یابد. یکی از راه‌های توسعه پایدار گردشگری، درک ارزش‌های ادراکی گردشگران توسط مدیران مقصد‌های گردشگری است. این تحقیق، ارزش‌های ادراکی گردشگران را در زمینه‌ای که کمتر مورد مطالعه قرار گرفته شده، گردشگری اقامتی جامعه محور، مورد تحلیل قرار داده است. پیمايشی از ۳۵۱ گردشگر ورودی به اقامتگاه‌های روستایی مصر در استان اصفهان جهت بررسی ارزش‌های ادراکی گردشگران مورد استفاده قرار گرفته است. ارزش‌های ادراکی گردشگران شامل پنج بعد ارزش احساسی، ارزش تجربی (تعامل میهمان و میزبان)، ارزش تجربی (فعالیت، فرهنگ، دانش)، ارزش کارکردی (تأسیسات) و ارزش کارکردی (قیمت) است. به منظور جمع‌آوری اطلاعات از ابزار پرسشنامه استفاده شد که پس از تأیید روایی و پایایی آن (آلفای کرونباخ ۰/۸۶۸)، بین نمونه‌ها توزیع گردید. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از دو روش آمار توصیفی و آمار استنباطی (آزمون دو جمله ای و آزمون فریدمن) استفاده شده است. نتایج تحقیق نشان داد که میانگین تمام پنج بعد ارزش ادراکی گردشگران اقامتی به روستایی مصر از نظر گردشگران در سطح بالایی قرار دارد. همچنین نتایج آزمون فریدمن نشان داد که بعد ارزش تجربی (فعالیت، فرهنگ، دانش) مهم‌ترین بعد از بین ابعاد پنج گانه ارزش‌های ادراکی گردشگران درباره روستایی مصر است. پس از آن به ترتیب ابعاد ارزش کارکردی (تأسیسات)، ارزش تجربی (تعامل میهمان و میزبان)، ارزش کارکردی (قیمت) و ارزش احساسی در جایگاه بعدی قرار دارد.

واژگان کلیدی: گردشگری جامعه محور، ارزش‌های ادراکی، ارزش تجربی، ارزش کارکردی، مصر.

(۱) مقدمه

اغلب کشورهای در حال توسعه با مشکلات اقتصادی مواجه هستند، صنعت گردشگری برای آنها می-تواند به عنوان صنعت بدون دود، بیشترین منافع را با حداقل سرمایه‌گذاری در مقایسه با دیگر فعالیت‌های اقتصادی داشته باشد (Chris choi & Sirakaya,2005:382). بنابراین اغلب دولتها توجه به توسعه صنعت گردشگری را جزو اهداف برنامه‌ریزی بلند مدت کشور خود قرار داده‌اند. یکی از موضوعات مورد توجه در این برنامه‌ریزی‌ها، توجه به گردشگری برای توسعه نواحی روستایی است. با توجه به اینکه، در عصر حاضر، علاقه گردشگران به بازدید از مکان‌های روستایی و طبیعی در عین حفاظت و احترام به طبیعت، فرهنگ، سبک زندگی و معماری آنها افزایش یافته است. در نتیجه توسعه گردشگری پایدار در نواحی روستایی نه تنها اجتماع محلی را از نظر اقتصادی و اجتماعی منتفع می‌کند، بلکه گردشگران و ساکنین محلی برای غنی‌تر کردن تجربیات گردشگری می‌توانند با هم تعاملات سازنده‌ای جهت ارتقاء و توسعه پایدار مقصد گردشگری داشته باشند (Ezung,2011:134). گردشگری روستایی به فعالیت‌های مزرعه‌ای و غیر مزرعه‌ای گفته می‌شود که در جوامع و نواحی روستایی انجام می‌شود؛ به عبارت دیگر گردشگری روستایی فعالیتی چند وجهی است که در محیطی خارج از شهر صورت می‌گیرد و به گردشگران ماهیت زندگی روستایی را نشان می‌دهد (قادرمزی و همکاران، ۱۳۹۴). توسعه گردشگری در نواحی روستایی و استفاده از جاذبه‌های متعدد طبیعی و فرهنگی روستا به عنوان منبع درآمد و معیشت مردم روستا و در عین حال کمک به حفظ سرمایه‌ها و جاذبه‌های منحصر به فرد طبیعی و فرهنگی روستا یکی راهبردهایی است که در بسیاری از کشورهای جهان مورد توجه قرار گرفته است (رضوانی و مرادی، ۱۳۹۱).

ایران به عنوان کشوری در حال توسعه که منابع فرهنگی، طبیعی و تاریخی فراوانی دارد، دارای نقاط قوت بالقوه‌ای برای جذب گردشگر است. برنامه‌ریزی برای توسعه گردشگری در ایران از ۱۸۵۸ شروع شده است اما الوبت‌بندی سایر برنامه‌ها، وجود نفت و دیگری منابع این صنعت مورد بی‌توجهی قرار گرفته است (Asadi,2012:415). در مقاله حاضر تلاش شده است که با بررسی ارزش‌های ادارکی گردشگران در بازدید از روستای کویری مصر در استان اصفهان زمینه رشد گردشگری پایدار جامعه محور در این روستا فراهم شود که در کنار حفظ ارزش‌های طبیعی، فرهنگی، اجتماعی، زیستی و بومی منطقه، از طریق جذب گردشگران داخلی و خارجی و اقامت آنها در سکونتگاه‌های محلی، زمینه رشد اقتصادی و اجتماعی برای ساکنان بومی این روستا فراهم شود.

براساس تعریف اتحادیه بین المللی حفاظت از طبیعت (۲۰۰۲) بوم‌گردی عبارت است سفر و بازدید مسئولانه از نواحی طبیعی که آسیب ندیده‌اند، برای لذت بردن از طبیعت (و همراهی با ویژگی‌های

فرهنگی گذشته و حاضر) است که در عین حفاظت از منابع، کمترین تأثیر منفی را دارد و همکاری فعال اقتصادی و اجتماعی جمعیت محلی را به شکل سودآور فراهم می‌کند (Bandara, 2009:474). بوم گردی ابزاری برای حفظ اکوسیستم بومی است و می‌تواند منبعی برای توسعه اجتماعی و اقتصادی جمعیت ساکن و نواحی اطراف فراهم آورد (Yilmaz, 2011:277). تمرکز بوم گردی بر روی تجربه و یادگیری درباره طبیعت، حداقل تأثیرات مخرب، غیرمصرفی بودن و محل‌گرایی است. در نتیجه برای توسعه بوم-گردی باید مدیریتی پایدار در توسعه گردشگری در راستای حفظ غنای زیستی و همچنین رشد اقتصادی مردم محلی داشت (Bunruamkaew & Murayama, 2011:269).

با توجه به اینکه سفرهای بوم گردان اغلب در نزدیکی نواحی روستایی اتفاق می‌افتد، بنابراین در این نوع گردشگری، گردشگر علاوه بر بهره‌مندی از جاذبه‌های طبیعی یک تجربه از فضای زندگی واقعی روستایی به‌دست می‌آورد. این تجربه، تنها قرار گرفتن در فضای زندگی روستایی و همراهی با روستاییان نیست بلکه شامل انتقال پیام‌های ایدئولوژیکی از ساده زیستی و همراهی با طبیعت نیز می‌شود (Dimitrovski, Todorovic & Valjarevic, 2012:290). سکونتگاه‌های روستایی در ایران یک فرصت استثنایی برای جذب گردشگر از طریق ایجاد ارتباط بین زندگی روستایی، ریشه‌های فرهنگی، تاریخی، قومی و جغرافیایی روستاییان با جاذبه‌های طبیعی حول خود محسوب می‌شوند. در واقع گردشگری روستایی علاوه بر منافع اقتصادی برای افراد محلی، منجر به ایجاد فرصت‌های شغلی جدید می‌شود که به اقتصاد سنتی چند معیشتی روستا کمک می‌کند و همچنین روستاهای را از انزواه اجتماعی حاصل شده از فرهنگ مصرف‌گرایی و رویکرد رفاه‌گرایی خارج می‌کند و عامل مهمی در مهاجرت معکوس از شهر به روستا می‌شود. بنابراین گردانندگان گردشگری روستایی باید خانواده‌های محلی باشند، بدین وسیله خدمات گردشگری با محصولات کشاورزی محلی مرتبط می‌شود (Dimitrovski, Todorovic, & Valjarevic, 2012:289).

به لحاظ فرهنگی گردشگری روستایی همه جنبه‌های سفر را پوشش می‌دهد و هم فرصتی برای شناخت و تقدیر ویژگی‌های مقصد و فرهنگ شامل تاریخ و باستان‌شناسی، مردم و سبک زندگی، تنوع فرهنگی، هنر و معماری، غذا، نوشیدنی و دیگر محصولات محلی، ساختار زیستی، اجتماعی، اقتصادی و سیاسی به عنوان یک چشم انداز کلی است (Ezung, 2011:135). یکی از مشکلات توسعه گردشگری در نواحی روستایی این است که، گردشگران و گردانندگان تورها کمتر نگران منافع اجتماعی، هزینه‌های گردشگری برای اجتماع و توسعه پایدار هستند، در حالی که اجتماعات ارزش منابع محلی و محیطی را درک می‌کنند و به دنبال حفظ آنها هستند. بنابراین موضوعی که از دو دهه پیش در گردشگری پایدار اهمیت یافته است، گردشگری جامعه محور است. این نوع گردشگری از طریق نفع اقتصادی مقصد از

گرددشگری در کنار حفظ محیط طبیعی، اجتماعی و فرهنگی، منجر به ماندگاری و پایداری بلند مدت گرددشگری می‌شود.

پیرس^۱ (۱۹۹۲) گرددشگری جامعه محور را روشی برای جریان برابر سود در بین همه کسانی که تحت تأثیر گرددشگری هستند با استفاده از تصمیم‌گیری توافقی و توسعه کنترل محلی می‌داند. در واقع، شکلی از گرددشگری است که کاملاً مرتبط با طبیعت، فرهنگ و سنت‌های محلی است و قصد جذب بخش مشخصی از بازار گرددشگری دارد که به دنبال تجربه ویژگی‌های اصیل اجتماع مقصد است. گرددشگر اقامت در خانه‌های روستایی و خوردن غذاهای محلی و سرگرم شدن توسط اجراهای فرهنگی و سنتی میزبان را تجربه می‌کند. این نوع گرددشگری منجر به رشد دانش گرددشگر از طریق مشاهده، تجربه و آموختن سبک زندگی ساکنان محلی می‌شود (Jamal, Othman, & Nik Muhammad: 2011,6).

گرددشگری جامعه محور اغلب به عنوان زمینه برای توسعه بوم‌گردی است که در آن اجتماع محلی بر گرددشگری کنترل قابل توجهی دارد و در توسعه و مدیریت گرددشگری مشارکت می‌کند و از بخش عمدۀ سود گرددشگری بهره‌مند می‌شود و در عین حال باعث تغیب توسعه پایدار می‌شود (Yan-li, Yan-li, Gang, & Ji-sheng: 2004,278) ادارکی گرددشگران از مقصد مورد بازدید وجود دارد، بنابراین در این مطالعه با توجه به مطالعات پیشین و توزیع پرسشنامه ارزش‌های ادراکی گرددشگران در روستای کویری مصر مورد مطالعه قرار گرفته است.

(۲) مبانی نظری

توسعه بدون برنامه‌ریزی گرددشگری می‌تواند منابع اقتصادی، محیطی و اجتماعی را که بنیان گرددشگری در هر جامعه هستند، نابود سازد. بنابراین اگر بخواهیم گرددشگری به شکل موفقی، توسعه یابد، باید به شکلی پایدار برنامه‌ریزی و مدیریت شود (Iiu: 2003,472). سازمان جهانی گرددشگری سازمان ملل در ۱۹۹۶ گرددشگری پایدار را به عنوان نوعی گرددشگری می‌داند که منجر به مدیریت همه ابعاد می‌شود، به این ترتیب که نیازهای اقتصادی، اجتماعی و محیطی در کنار یکپارچگی فرهنگی، فرآیندهای اکولوژیکی، تنوع زیستی و پشتیبانی از توسعه جوامع، تأمین می‌شود. همچنین گرددشگری پایدار فرآیندی است که نیازهای گرددشگران حاضر و همچنین نیازهای نسل های آینده را در نظر می‌گیرد (Bajdor: 2013,524).

^۱ Pearce

مفهوم گردشگری روستایی و توسعه گردشگری در مناطق روستایی به شکل‌های مختلفی می‌تواند تفسیر شود. برام ول و لن^۱ در ۱۹۹۴ اشاره می‌کنند که گردشگری روستایی می‌تواند شامل فعالیت‌های گردشگری در مزارع، طبیعت، ماجراجویی، ورزش، سلامتی، آموزش، هنر و میراث شود. پدفورد^۲ در ۱۹۹۶ مفهوم گردشگری روستایی را به تاریخ حیات بشر مانند سنت‌های روستایی و فلکلور، سنت‌های خانوادگی و محلی، عقاید و میراث مشترک توسعه داد. ترناک^۳ در ۱۹۹۹ گردشگری روستایی را به همه جنبه‌های متناسب با اوقات فراغت در روستا توسعه داد(McDonaldm, Jolliffe,2003: 308). همچنین براساس تعریف سازمان جهانی گردشگری، گردشگری روستایی، گردشگری است که در آن بازدیدکنندگان با محیط فیزیکی و انسانی روستا تا آنجا که امکان دارد، مرتبط می‌شود و به آنها اجازه داده می‌شود که در فعالیت‌ها، سنت‌ها و سبک زندگی مردم محلی مشارکت کنند. بنابراین گردشگری روستایی هر نوع گردشگری است که نشان دهنده زندگی، هنر، فرهنگ و میراث روستایی در مکان روستا باشد و جامعه روستایی را به لحاظ اقتصادی و اجتماعی منتفع کند و باعث تعامل بین انسان و گردشگر برای افزایش تجربه گردشگر شود (Ezung, 2011: 134).

از آنجا که سنت‌ها، میراث، هنر، سبک زندگی، مکان‌ها و ارزش‌های خاص در مناطق روستایی بیشتر در میان نسل‌های مختلف حفظ شده است، گردشگران با بازدید از این مناطق از فرهنگ، تجربیات فلکلور، سنت‌ها، چشم‌اندازهای طبیعی و نشانه‌های تاریخی مطلع می‌شوند. همچنین آنها از دیگر فعالیت‌های روستایی مانند طبیعت، ماجراجویی، ورزش، فستیوال، صنایع دستی و گشت و گذار لذت می‌برند. بنابراین در این نوع گردشگری، میراث زیست محیطی و فرهنگی موضوع‌های اصلی هستند که باید برای استفاده آیندگان توسط نسل امروز حفظ شوند (McDonaldm, Jolliffe,2003: 308) و توسعه پایدار گردشگری در مناطق روستایی به معنی حمایت اقتصادی و اجتماعی به طریقی است که مشخصه‌های اصلی فرهنگ محلی و کیفیت ذاتی محیط زیست طبیعی حفظ شود. توسعه گردشگری روستایی باید مردم محلی را توانمند کند و در نتیجه وابستگی غیر ضروری به سازمان‌های دولتی را کاهش دهد(Cawley, Gillmor: 2008:318). این نوع گردشگری جامعه محور در مناطق روستایی ایران نیز در حال توسعه است. روستای مصر از جمله روستاهایی است که گردشگری روستایی جامعه محور در آن در حال توسعه است.

یکی از شاخه‌های کلیدی گردشگری پایدار، بوم‌گردی به همراه گردشگری روستایی است که در واقع از سکونتگاه‌های روستایی که در کنار جاذبه‌های طبیعی قرار گرفته‌اند، برای جذب بازدیدکنندگان و

^۱ Bramwell and Lane

^۲ Pedford

^۳ Turnock

تحریک اقتصاد محلی استفاده می‌شود، گردشگران در محیط بومی به تجربه زندگی روستایی می‌پردازند و از جاذبه‌های طبیعی نزدیک روستا بازدید خواهند کرد. اجتماع پایدار گردشگری نیازمند ممانعت از زوال نظامهای زیستی، فرهنگی، اجتماعی اجتماع میزبان است. برای پیاده‌سازی موفق اجتماع پایدار گردشگری، این پارادایم نیازمند دیدگاه، سیاست، برنامه‌ریزی، مدیریت، نظارت و فرآیندهای یادگیری اجتماعی یکپارچه است. مشارکت فعال اجتماع می‌تواند اجتماع پایدار گردشگری را با دوام سازد. این قابلیت زیستن می‌تواند توسط ایجاد کانال‌های مدیریت ارتباطات توسعه یافته که مورد قبول دولت‌ها است، شکل گیرد. بازدیدکنندگان راضی، عامل مهمی در اجتماع پایدار گردشگری برای دوام بلند مدت اقتصادی گردشگری محلی هستند (chris choi & Sirakaya: 2005,382). برای کسب رضایت بازدیدکنندگان نیاز است که ارزش‌های آنها شناسایی شود، بنابراین ادراک آنها از ارزش، از جنبه‌های مختلف مورد مطالعه قرار گرفته است. در جدول (۱) خلاصه‌ای از مطالعاتی که در این زمینه انجام گردیده، مرور شده است:

جدول شماره (۱): پیشینه تحقیق

نتایج مطالعه	هدف مطالعه	سال	نویسنده
ادراک گردشگران جامعه محور تنها وابسته به ارزش‌های کارکرده نیست بلکه مشخصه‌های تجربی و احساسی نیز بر روی ادراک بازدیدکنندگان از مقصد اثردارد.	توسعه مقیاسی که قادر به شناسایی ابعاد ارزش گردشگری در زمینه گردشگری جامعه محور و رتبه بندی اهمیت ابعاد ارزش با توجه به ادراک گردشگران است.	۲۰۱۱	Salamiah A.Jamal et al
T- چند سوال در مورد ارزش با استفاده از سنجش فرضیات ارائه شده است: ابعاد ارزش (اثربخشی، کیفیت، سرگرمی، زیبایی شناسی و ارزش اجتماعی)، و ارزش کلی ادراکی به عنوان شخص (در بین هر فردی متغیر است)، مقایسه ای (در میان اهداف متفاوت است) و موقعیتی (با زمینه ای خاص)	معرفی سودمندی مفهوم ارزش در ادبیات گردشگری هم به صورت مفهومی و هم کاربردی است. خدمات گردشگری و مقصد اگر از جنبه ارزش چند بعدی به خاطر اینکه هم‌زمان چندین عامل را تجربه می‌کند، بهتر می‌تواند در ک شود، عاطفی و شناختی، اجتماعی و شخصی، فعال و منفعل	۲۰۰۸	Gallarza, Gill
رضایت در نتیجه روابط بین عوامل اثربازار و ارزش درک شده، حاصل می‌شود. همچنین لذت نقش مهمی در پیش‌بینی نیات رفتاری گردشگران کشتی‌های تفریحی دارد. روابط معنی داری بین ارزش پولی درک شده و رضایت کلی ادراکی و همچنین روابط پولی درک شده و کیفیت خدمات ادراکی وجود دارد.	توسعه مدل ارزش ادراکی برای محصولات سفر و اوقات فراغت است.	۲۰۰۲	Teoman Duman
ارزش (به عنوان هر یک از ابعاد عملکرد) کاملاً از طریق رضایت در تاثیرگذاری بر تکرار خرید، میانجیگری می‌کند.	اول، شناسایی ماهیت روابط بین ارزش، رضایت و تمایل به خرید مجدد برای خدمات کسب و کارهای حرفه‌ای در یک مسیر علی است. دوم، تعداد و ماهیت ابعاد عملکرد ادراکی است. هدف سوم ارزیابی اثرات نسبی ابعاد عملکرد خدمات بر ارزش درک شده و رضایت است.	۱۹۹۷	Paul G Patterson, Richard A Spreng

با وجود اینکه مفهوم ارزش برای رفتار مصرف‌کننده قدیمی است، این مفهوم پس از سال ۱۹۹۰ تجدید شد زمانی که بسیاری از سازمان‌ها به بازنگری برنامه‌ریزی استراتژی‌شان به سوی برتری ارزش ارائه شده مصرف‌کننده نیاز پیدا کردند. پس از آن زمان، ارزش ادارکی مصرف‌کننده به عنوان یکی از فعالیت‌های مهم مدیریتی در جذب مصرف‌کننده پس از کیفیت، رضایت مصرف‌کننده و وفاداری ملاحظه شد. بنابراین به نظر می‌رسد رفتار مصرف‌کنندگان وقتی از طریق ارزش ادارکی تحلیل شود، بهتر درک خواهد شد (Jamal, Othman, & Nik Muhammad: 2011,6).

ارزش برای افراد مختلف معانی متفاوتی دارد؛ برای مثال، ارزش از دیدگاه اقتصادی با مطلوبیت و سودمندی برابر است، در حالی که در محیط‌های صنعتی ارزش اشاره می‌کند به فرآیندی است که هزینه‌ها را کاهش می‌دهد و استانداردها را حفظ می‌کند. به علاوه، ارزش با ارزش‌های انسانی در علوم اجتماعی همراه شده است، در حالی که در بازاریابی، ارزش عموماً از دیدگاه مصرف‌کنندگان تعریف می‌شود (Petterson and Spreng: 1997,419). رویکرد ارزش ادارکی به عنوان ارزیابی کلی مصرف‌کننده از سودمندی یک محصول بر مبنای ادراکش از آنچه دریافت کرده در ازای چیزی که پرداخت کرده، است. ارزش ادارکی ممکن است به شکل گستره‌ده به انواع محصولات و خدمات وابسته باشد که برای ویژگی‌های متنوع مصرف‌کنندگان پیشنهاد می‌شود. چندین مطالعه در زمینه گردشگری در سال‌های اخیر برای سنجش ارزش ادارکی از جنبه‌های مختلف رفتار مصرف‌کننده انجام شده است. مطالعه کاربردی ارزش ادارکی در حوزه گردشگری در مقایسه با رشته‌های دیگر نسبتاً پیچیده و گستره است. مولینر و همکاران (۲۰۰۷) روابط بین ارزش ادارکی پس از خرید یک بسته گردشگری و کیفیت روابط با آژانس‌های مسافرتی را تأیید می‌کند. مطالعات اخیر پیشنهاد می‌کند که ارزش درک شده ممکن است نیات رفتاری را بهتر از رضایت یا کیفیت پیش‌بینی کند (Jamal, Othman, & Nik Muhammad: 2011,7).

جنبه کارکردی ارزش اشاره به ارزیابی اقتصادی و عقلانی که توسط افراد انجام می‌شود، دارد. ارزش کارکردی به عنوان سود ادارکی به دست آمده از یک جایگزین برای عملکرد کارکردی، سودمندی یا فیزیکی عملکرد تعریف می‌شود که کیفیت درآمد فیزیکی استفاده از یک محصول و خدمت در یک مجموعه‌ای از ویژگی‌های برجسته مانند قیمت، قابلیت اطمینان و دوام را منعکس می‌کند (Sheth et al: 1991,488). به دنبال این تعریف، سانچز و همکاران (۲۰۰۶) کار سووینی و سوتار (۲۰۰۱) را برای ایجاد چهار بعد ارزش کارکردی برای محصولات گردشگری: ارزش کارکردی استقرار (راه اندازی)، ارزش کارکردی تماس کارکنان (حرفه‌ای گرایی)، ارزش کارکردی خدمات خریداری شده (کیفیت) و ارزش کارکردی قیمت گسترش دادند (Jamal, Othman, & Nik Muhammad: 2011,7).

برخلاف جنبه کارکردی، بعد عاطفی، احساسات یا هیجاناتی که توسط محصولات و خدمات ایجاد شده است را پوشش می‌دهد. اغلب محققان بعد مؤثر را از بعد احساسی جدا کرده‌اند (مرتبط است با احساسات و هیجانات داخلی) و بعد اجتماعی (مرتبط است با اثر اجتماعی خرید). شث و همکاران (1991) ارزش احساسی را به عنوان سود ادراکی کسب شده توسط مصرف یک جایگزین به عنوان نتیجه توانایی‌اش در برانگیختن حالت‌های عاطفی شامل احساسات خاص مانند راحتی، امنیت، هیجان، خشم، عشق، اشتیاق، ترس و گناه تعریف می‌کند (Jamal, Othman, & Nik Muhammad: 2011,7).

در مقابل، ارزش اجتماعی سود ادراکی کسب شده از طریق مصرف یک جایگزین به عنوان نتیجه همراهی اش با یک یا بیش از یک گروه اجتماعی نشان دهنده مشخصات فردی که به مصرف‌کننده از نظر ابعاد اجتماعی اقتصادی، فرهنگی یا اخلاقی شباهت دارد (Sheth et al: 1991,488). ارزش اجتماعی، مطلوبیتی است که از توانایی محصول در افزایش فهم اجتماعی از خود مشتق شده است. علاوه بر این مطرح می‌شود که گردشگری ضرورتاً یک صنعت خدماتی است یا یک ملقمه صنایع خدماتی است و چالش واقعی برای این صنعت ایجاد محیط روانشناختی درست، علاوه بر کسب اهداف فنی‌شان است. حتی برای بخش گردشگری که مؤلفه‌های کارکردی واضحی مانند خدمات اقامتی و حمل و نقل دارد، پاسخ‌های مؤثر (واکنش‌های احساسی و اجتماعی) یک بخش انتقادی ارزیابی گردشگران باقی مانده است (Otto and Ritchie, 1996,167). برخی نویسنده‌گان مطرح می‌کنند که گردشگری بیش از هر صنعت دیگری پتانسیل استخراج واکنش‌های احساسی و اجتماعی از مصرف‌کننده‌گان دارد (Jamal, Othman, & Nik Muhammad: 2011,7).

به رغم وجود دیدگاه‌های متعدد درباره اینکه چگونه ارزش مصرف کننده را بهتر بسنجیم، جنبه تجربی ارزش و نقش‌اش در رضایت و نیت رفتار به ندرت بررسی شده است. ارزش تجربی به ندرت از ارزش کارکردی که به ارزیابی عملکرد کارکردی، مطلوبیت یا فیزیکی یک محصول یا خدمت در مجموعه ویژگی‌های برجسته مانند قیمت، قابلیت اطمینان و دوام متفاوت می‌شود (Fiore and Kim: 2007,423). طبق نظر مثویک و همکاران^۱ (۲۰۰۱)، ادراک ارزش تجربی بر مبنای تعاملاتی شامل استفاده مستقیم یا قدرشناصی دورادر کالاها و خدمات است (Jamal, Othman, & Nik Muhammad: 2011,8). منافعی که توسط ارزش تجربی درک می‌شود، می‌تواند به بیرونی و درونی دسته‌بندی شود. به طور معمول، ادراکات ارزشی بیرونی از تکمیل وظیفه است درحالی که ادراکات ارزش درونی از سرگرم کننده و تفریحی بودن یک تجربه ناشی می‌شود. مفهوم سنتی درونی و بیرونی ارزش تجربی توسط معرفی ابعاد یک فعالیت گسترش داده شد. هالبروک پیشنهاد می‌کند، گستره ارزش تجربی به چهار بخش

^۱ Mathwick et al

منابع درونی و بیرونی ارزش روی یک محور و ارزش فعال و واکنشی روی محور دیگر تقسیم می‌کند. مثویک و همکاران (۲۰۰۱) بعداً نظریه هالبروک را ساده کردند و یک مقیاس ارزشی تجربی پیشنهاد داد که ارزش درونی و بیرونی و فعال و غیرفعال در چهار گروه دسته بندی کرد: سرمایه گذاری یا بازده مصرف کننده، برتری خدمات، زیبایی شناسی و سرگرم کننده (Jamal, Othman, & Nik Muhammad: 2011, 8). اگرچه مفهوم ارزش به شکل گسترده توسط محققان گردشگری بررسی شده است. تنها تعداد کمی از مطالعات کاربردی برای توسعه درک عمیق مفهومی در زمینه گردشگری جامعه محور اقامت در خانه تلاش کرده‌اند. با توجه به اهمیت جنبه تجربی ارزش در همه جنبه‌های صنعت گردشگری، تأثیر این مطالعه در یک چارچوب واحد محدود نمی‌شود، اما با افرودن جنبه تجربی ارزش به علاوه بعد کارکردی در سنجش ارزش ادارکی گردشگران ادبیات به شکل گسترده‌تری پیشرفت می‌کند (Jamal, Othman, & Nik Muhammad: 2011, 8).

ارزش ادارکی در این مطالعه به عنوان تفاوت بین مجموع منافع و مجموع بهای پرداختی توسط گردشگران در تجربه گردشگری جامعه محور اقامت در خانه محلی تعریف می‌شود. مجموع منافع ترکیب ویژگی‌های فیزیکی، ویژگی‌های خدماتی و پشتیبانی فنی در دسترس در رابطه با موقعیت استفاده خاص است. در حالی که، بهای پرداختی شامل هر چیزی است که گردشگر مجبور است برای تجربه برنامه جامعه محور اقامت در خانه محلی بپردازد، شامل جنبه‌های مالی و غیر مالی مثل زمان، تلاش و انرژی می‌شود (Jamal, Othman, & Nik Muhammad: 2011, 9).

۳) روش تحقیق

روش تحقیق در پژوهش حاضر از لحاظ هدف کاربردی و از نظر نحوه گردآوری داده‌ها، توصیفی-پیمایشی است. جامعه آماری این تحقیق کلیه گردشگران ورودی به روستای مصر در بهار ۱۳۹۴ است. براساس آمار ارائه شده توسط میراث فرهنگی و گردشگری شهرستان خور و بیابانک، روستای مصر دارای گردشگری فصلی است و علت انتخاب فصل بهار برای توزیع پرسشنامه، ورودی گردشگران بیشتر نسبت به سایر ماه‌های سال است. بر اساس آمار ارائه شده توسط میراث فرهنگی و گردشگری شهرستان خور و بیابانک (جدول ۲) آمار تعداد کل گردشگران داخلی و خارجی برای سه ماهه اول بهار بالای ۴۰۰۰ نفر گردشگر ورودی است. برای تعیین حجم نمونه در این تحقیق از جدول کریسجی و مورگان استفاده شد که حجم نمونه با حجم جامعه‌ای بیش از ۴۰۰۰ هزار نفر برابر ۳۵۱ نفر است که طی مدت دو ماه ۳۵۱ پرسشنامه به روش اتفاقی بین گردشگران ورودی به اقامتگاه‌های روستای مصر توزیع شد.

جدول شماره (۲): آمار تعداد گردشگران داخلی و خارجی روستایی مصر و فرورداد در سال ۱۳۹۳

آذر	آبان	مهر	شهریور	مرداد	تیر	خرداد	اردیبهشت	فروردین	گردشگران	اقامتگاه
۱۳۸	۱۲۰	۱۰۵	۰	۰	۰	۷۳	۲۱۶	۵۶۴	داخلی	کاربز مصر
۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	خارجی	
۰	۱۷۵	۵۹	۱۰	۵		۱۱۲	۳۵۶	۶۳۲	داخلی	ساریان
۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	خارجی	
۲۴۰	۲۲۰	۲۸۰	۴۰			۱۶۹	۴۱۷	۹۴۰	داخلی	افضل
۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	خارجی	
۲۴۵	۲۸۲	۱۱۰	۲				۱۲۲	۲۸۴	داخلی	بارانداز
۳	۳۵	۲۰	۷	۰	۰	۰	۰	۰	خارجی	
۷۰	۱۰۰	۲۰				۳۴	۸۳	۲۷۲	داخلی	ساحل کویر
۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	خارجی	
۶۹۳	۸۹۲	۵۷۴	۵۲	۵		۳۸۸	۱۱۹۴	۲۶۹۲	جمع کل داخلی	
۳	۳۵	۲۰	۷	۰	۰	۰	۰	۰	جمع کل خارجی	

منبع: میراث فرهنگی و گردشگری شهرستان خور و بیابانک، ۱۳۹۴.

"مصر" روستایی از بخش "جندق" و شهرستان "خور و بیابانک"، در شمال شرق استان اصفهان است. این روستا در نزدیکترین فاصله نسبت به کویر مرکزی قرار دارد. آب و هوای منطقه تابستان گرم و خشک و زمستان سرد و خشک است. از جمله مشکلاتی روستایی مصر با آن مواجه است شن‌های روان است که در صورت بی‌توجهی به پوشش گیاهی منطقه در آینده مشکلاتی را برای ساکنین روستا به وجود خواهد آورد. به ویژه اینکه گردشگران برای روشن کردن آتش در شب از درختچه‌های طاق و گز استفاده می‌کنند.

یکی از مشکلاتی که روستایی مصر در سال‌های گذشته با آن مواجه بود، مهاجرت جوانان به شهرها و مناطق اطراف برای کار و زندگی بوده است که حیات روستا را تهدید کرده است. در سال‌های اخیر با سکونت گردشگران کویر در روستایی مصر، میزان مهاجرت در روستایی مصر کاهش یافته و حتی برخی از ساکنین که روستا را ترک کرده بودند، تمایل دارند به روستا بازگردند. شغل اغلب ساکنین روستا از گذشته تاکنون دامداری و کشاورزی بوده است و در سال‌های اخیر اغلب ساکنین روستا به صنعت گردشگری نیز اشتغال دارند. گردشگری در روستایی مصر به صورت فصلی است، در فصل‌های سرد سال خدمات رسانی به گردشگران را انجام می‌دهند و در فصل‌های گرم سال به کار کشاورزی می‌پردازنند. اقامت گردشگران در منازل ساکنین روستا صورت می‌گیرد که با توجه به نوع معماری روستا و وجود اتاق‌های متعدد در هر خانه مناسب برای سکونت گردشگران است. خوارک گردشگران توسط زنان روستا و از

محصولات کشاورزی و دامپروری خود روستاییان تأمین می‌شود و اغلب غذاهای محلی برای گردشگران سرو می‌شود. جوانان روستا نیز به عنوان راهنمای تورها فعالیت می‌کنند.

به منظور گردآوری داده‌ها از پرسشنامه ۲۲ گویه‌ای مورد استفاده از تحقیق جمال و همکاران^۱ در سال ۲۰۱۱ که بر اساس مقیاس پنج سطحی لیکرت بوده، به جهت اینکه تنها مطالعه انجام شده در زمینه ارزش‌های ادارکی گردشگران جامعه محور بوده، استفاده شده است. این پرسشنامه دارای ۵ بعد است که ارزش احساسی دارای ۴ سوال، ارزش تجربی (تعامل میهمان و میزبان) دارای ۶ سوال، ارزش تجربی (فعالیت، فرهنگ و دانش) دارای ۶ سوال، ارزش کارکردی (تأسیسات اقامتی) دارای ۳ سوال و ارزش کارکردی (قیمت) دارای ۳ سوال بوده است که شاخص‌های آن در جدول ۳ نشان داده شده است.

جدول شماره (۳): متغیرها و گزینه‌های مربوط به آنها

متغیر	سوالات
ارزش احساسی	اقامت در روستای مصر در من احساس بودن در دنیای دیگر را ایجاد کرد. سفر به روستای مصر برای من، تجربه‌ای جدید و متفاوت بود. سفر به روستای مصر برای من سفری خاطره‌انگیز بود. من از سفر به روستای مصر لذت بردم.
ارزش تجربی (تعامل میهمان و میزبان)	میزبانان برخورد دوستانه و صمیمانه ای داشتند. برخورد میزبانان باعث شد، من احساس آرامش و آسایش کنم. آنها تلاش می‌کردند تا جایی که می‌توانند به من کمک کنند. رفتار آنها خیلی با آنچه من انتظار داشتم انطباق داشت. من توانستم رابطه خوبی با میزبانان بر قرار کردم.
ارزش تجربی (فعالیت، فرهنگ، دانش)	فعالیت‌های و کارهای سنتی که روستاییان انجام می‌دادند، برای من جذاب بود. فعالیت‌های روزانه مبتنی بر فرهنگ خودشان که توسط روستاییان انجام می‌شد، برای من سرگرم کننده بود. من در این سفر توانستم با مراسم و سنت‌های ساکنین روستای مصر آشنا شوم. گردش در روستا و اطراف آن اطلاعات و دانش جدیدی برای من به همراه داشت. بطور کلی من از بازدید از روستا و اقامتگاه‌های آن دانش جدیدی بدست آوردم.
ارزش کارکردی (تأسیسات)	خانه محل اقامت من مرتب و تمیز بود. ساختار و معماری سنتی خانه برای من جذاب و غیر معمول بود. روستاها و نواحی اطرافشان امن و آرام بود.
ارزش کارکردی (قیمت)	کل تجربه سفر به روستای مصر به لحاظ مالی برای من به صرفه بود. کالاهای و محصولات محلی که ارائه می‌شد، قیمت مناسبی داشتند. صنایع دستی روستاییان با قیمت مناسب به گردشگران عرضه می‌شد.

برای تعیین روایی پرسشنامه از نظرات متخصصان و کارشناسان استفاده شده و اصلاحات مورد نظر آنها در پرسشنامه نهایی انجام و مورد تأیید آنها قرار گرفته است، پایایی پرسشنامه نیز از طریق ضریب

¹ Jamal and et al

آلفای کرونباخ محاسبه و $.868$ برآورد شده است که نشان دهنده بالا بودن میزان پایایی پرسشنامه است. پس از اطمینان از نرمال بودن داده‌ها توسط آزمون کولموگروف اسمیرنف، به منظور تجزیه و تحلیل آماری داده‌های حاصل از تحقیق از روش‌های آمار استنباطی مانند آزمون دو جمله‌ای برای بررسی وضعیت متغیرهای جامعه استفاده شد.

(۴) یافته‌های تحقیق

ویژگی‌های جمعیت شناختی نمونه‌ی پژوهش نشان داد که، $52/7$ درصد از پاسخگویان مرد و $47/3$ درصد از پاسخگویان زن بوده‌اند. از نظر سنی $62/7$ درصد نمونه آماری بین گروه سنی $25-18$ سال سن، $17/1$ درصد بین گروه سنی 26 تا 30 سال و $35-31$ سال سن و $3/1$ درصد بالای $45-36$ سال سن داشته‌اند. همچنین نتایج نشان داد که بیشترین تعداد گردشگران به روستای مصر با دوستان خود به آنجا سفر کرده یعنی $51/3$ درصد و بعد از آن بیشترین تعداد گردشگران با تور به مصر سفر کرده ($34/2$ درصد) و همچنین $10/3$ گردشگران با خانواده و $4/3$ گردشگران که کمترین بوده، بصورت تنها به روستای مصر سفر کرده‌اند. نتایج نشان داد $67/2$ درصد گردشگران برای اولین بار به مصر سفر کرده و $25/6$ درصد برای دومین و سومین بار به مصر سفر کرده و $7/1$ درصد گردشگران بیش از 3 بار به مصر سفر کرده‌اند که این نشان دهنده ناشناخته بودن مصر برای گردشگران است. مدت اقامت گردشگران نشان داد که از گردشگران ورودی به مصر برای $95/7$ درصد برای 2 تا 3 شب در آنجا اقامت کرده‌اند و تنها $3/4$ درصد گردشگران به مدت 4 الی 6 شب در آنجا اقامت داشته‌اند.

به منظور بررسی وجود یا عدم وجود متغیرهای تحقیق و نیز میزان تناسب آنها در جامعه مورد بررسی از آزمون دو جمله‌ای استفاده شده است. متغیرهای مورد بررسی شامل ارزش احساسی، ارزش تجربی (تعامل میهمان و میزبان)، ارزش تجربی (فعالیت، فرهنگ، دانش)، ارزش کارکردی (تأسیسات) و ارزش کارکردی (قیمت) بوده است. لازم به توضیح است در آزمون دو جمله‌ای، زمانی که احتمال مشاهده شده بزرگتر یا مساوی احتمال آزمون بوده و از طرفی سطح معناداری کوچکتر از میزان خطاباشد، فرض H_0 تأیید و در غیر این صورت رد می‌گردد. در جدول 3 نتایج آزمون دو جمله‌ای آورده شده است: طبق جدول شماره 3 ، از آنجایی که در مورد تمامی متغیرها، سطح معناداری کمتر از میزان خطای $0/05$ است بنابراین H_0 رد و H_1 پذیرفته می‌شود یعنی میانگین تمامی متغیرها از نظر گردشگران در روستای مصر بالا است.

جدول شماره (۴): نتایج آزمون دو جمله‌ای

نتیجه آزمون	سطح معنی داری	نسبت آزمون	نسبت مشاهده شده	تعداد داده هر گروه	تعريف گروه ها		
قبول H1	./.*** ^a	./.50	./.97 .03 1.00	340 11 351	<= 3 > 3	گروه اول گروه دوم مجموع	ارزش احساسی
قبول H1	./.*** ^a	./.50	./.93 .07 1.00	325 26 351	<= 3 > 3	گروه اول گروه دوم مجموع	ارزش تجربی (عامل میهمان و میزان)
قبول H1	./.*** ^a	./.50	./.68 .32 1.00	238 113 351	<= 3 > 3	گروه اول گروه دوم مجموع	ارزش تجربی (فعالیت، فرهنگ، دانش)
قبول H1	./.*** ^a	./.50	./.91 .09 1.00	318 33 351	<= 3 > 3	گروه اول گروه دوم مجموع	ارزش کارکردنی (تأسیسات)
قبول H1	./.*** ^a	./.50	./.95 .05 1.00	333 18 351	<= 3 > 3	گروه اول گروه دوم مجموع	ارزش کارکردنی (قیمت)

a. Based on Z Approximation.

منبع: بافته‌های پژوهش، ۱۳۹۴.

به منظور رتبه بندی هر یک از متغیرهای اصلی تحقیق، از آزمون فریدمن استفاده شده است. در تحقیق حاضر متغیرهای ارزش احساسی، ارزش تجربی (عامل میهمان و میزان)، ارزش تجربی (فعالیت، فرهنگ، دانش)، ارزش کارکردنی (تأسیسات) و ارزش کارکردنی (قیمت) را مد نظر قرار داده‌ایم، که برای رتبه‌بندی آنها از نظر گردشگران فرضیه آماری ذیل مورد بررسی قرار می‌گیرد.

H0: رتبه میانگین هر یک از ابعاد ارزش‌های ادارکی گردشگران با هم برابر هستند.

H1: حداقل یک زوج از رتبه میانگین هر یک از ابعاد ارزش‌های ادارکی گردشگران تفاوت معناداری باهم دارند.

با توجه به جدول ۴ و نتیجه آزمون فریدمن، از آنجایی که سطح معناداری آزمون از میزان خطا کمتر است، بنابراین H0 رد می‌شود. به عبارت دیگر حداقل یک زوج از رتبه میانگین هر یک از ابعاد ارزش

های ادراکی گردشگران تفاوت معناداری با هم دارند. جدول ۵ رتبه بندی ابعاد پنج گانه ارزش‌های ادراکی گردشگران ادراکی را نشان می‌دهد.

جدول شماره (۵): نتایج آزمون فریدمن جهت مؤلفه‌های ارزش‌های ادراکی گردشگران

تعداد	کای دو	درجه آزادی	سطح معنی داری
۳۵۱	۴۳۲/۰۵۱	۴	۰/۰۰۰

منبع: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۴.

همانطور که جدول ۶ نشان می‌دهد بعد ارزش تجربی (فعالیت، فرهنگ، دانش) مهمترین بعد از بین ابعاد پنج گانه ارزش‌های ادراکی گردشگران درباره روستایی مصر است. پس از آن به ترتیب ابعاد ارزش کارکردی (تأسیسات)، ارزش تجربی (تعامل میهمان و میزبان)، ارزش کارکردی (قیمت) و ارزش احساسی در جایگاه بعدی قرار دارند. این نشان دهنده این است که مهمترین بعد تأثیرگذار بر ارزش ادراکی گردشگران روستایی مصر بعد ارزش تجربی (فعالیت، فرهنگ، دانش) است.

جدول شماره (۶): نتایج میانگین رتبه آزمون فریدمن جهت مؤلفه‌های ارزش‌های ادراکی گردشگران

عنوان	میانگین رتبه	رتبه
ارزش تجربی (فعالیت، فرهنگ، دانش)	۴/۲۷	۱
ارزش کارکردی (تأسیسات)	۳/۱۶	۲
ارزش تجربی (تعامل میهمان و میزبان)	۲/۸۴	۳
ارزش کارکردی (قیمت)	۲/۷۸	۴
ارزش احساسی	۱/۹۴	۵

منبع: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۴.

(۵) نتیجه‌گیری

موضوعی که از دو دهه پیش در گردشگری پایدار اهمیت یافته است، گردشگری جامعه محور است. این نوع گردشگری از طریق نفع اقتصادی مقصد از گردشگری در کنار حفظ محیط طبیعی، اجتماعی و فرهنگی، منجر به ماندگاری و پایداری بلند مدت گردشگری می‌شود. گردشگری جامعه محور را روشی برای جریان برابر سود در بین همه کسانی که تحت تأثیر گردشگری هستند، با استفاده از تصمیم‌گیری توافقی و کنترل محلی توسعه می‌داند. در واقع در این نوع گردشگری، گردشگر به عنوان بخشی از نظام جامعه با اجتماع ارتباط متقابل دارد. این نوع گردشگری منجر به رشد دانش گردشگر از طریق مشاهده، تجربه و آموختن سبک زندگی ساکنان محلی می‌شود.

برخی نویسندها مطرح می‌کنند که گردشگری بیش از هر صنعت دیگری پتانسیل استخراج واکنش‌های احساسی و اجتماعی از مصرف‌کنندگان را دارد. ارزش ادارکی یکی از همین موضوعات است. ارزش ادارکی در این مطالعه به عنوان تفاوت بین مجموع منافع و مجموع بهای پرداختی توسط گردشگران در تجربه گردشگری جامعه محور اقامت در خانه تعریف می‌شود. این تحقیق به دنبال بررسی ارزش‌های ادارکی گردشگران اقامتی بازدید کننده از روستایی مصر استان اصفهان بوده است. متغیرهای مورد مطالعه این تحقیق ارزش احساسی، ارزش تجربی (تعامل میهمان و میزبان)، ارزش تجربی (فعالیت، فرهنگ، دانش)، ارزش کارکردنی (تأسیسات) و ارزش کارکردنی (قیمت) بوده است.

نتایج نشان داد که ارزش‌های ادارکی گردشگران اقامتی به روستای مصر تنها بستگی به جنبه‌های کارکردنی ارزش ندارد بلکه به سایر جنبه‌های ارزش از جمله احساسی و تجربی نیز بستگی دارد. همچنین میانگین تمامی متغیرهای مورد بررسی از نظر گردشگران در روستای مصر بالا است. یعنی از نظر ایجاد تجربه‌ای جدید و خاطره انگیز، تعامل مناسب میزبان و میهمان، دریافت دانش جدید از فرهنگ و آداب و رسوم، امنیت و آرامش و پاکیزگی و مقرون به صرفه بودن از نظر مالی و سطح قیمت‌ها، روستای مصر از نظر گردشگران در سطح بالای و مناسبی قرار دارد. این نتایج با یافته‌های تحقیق جمال و همکاران (۲۰۱۱) مطابقت دارد. نتایج تحقیق جمال و همکاران (۲۰۱۱) درباره گردشگری جامعه محور در چند روستای مالزی نیز نشان داده بود که ابعاد کارکردنی، احساسی و تجربی از عوامل مهم در ارزش ادارکی گردشگران جامعه محور است که ارائه دهندها خدمات، بازاریابان و دولتها باید به آنها توجه کنند.

همچنین نتایج آزمون فریدمن نشان داد که بعد از ارزش تجربی (فعالیت، فرهنگ، دانش) مهم‌ترین بعد از بین ابعاد پنج گانه ارزش‌های ادارکی گردشگران درباره روستای مصر است. پس از آن به ترتیب ابعاد ارزش کارکردنی (تأسیسات)، ارزش تجربی (تعامل میهمان و میزبان)، ارزش کارکردنی (قیمت) و ارزش احساسی در جایگاه بعدی قرار دارد. این نشان دهنده این است که مهم‌ترین بعد تأثیرگذار بر ارزش ادارکی گردشگران روستای مصر بعد از ارزش تجربی (فعالیت، فرهنگ، دانش) است.

بر این اساس، به ارائه دهندها تسهیلات گردشگری در روستای مصر پیشنهاد می‌گردد تا اهمیت هر یک از جنبه‌های ارزش را مد نظر قرار دهد تا بتوانند خدمت‌رسانی مناسب‌تری داشته باشند و این نوع خاص از گردشگری را رونق بخشنند. همچنین تلاش در جهت ایجاد تجربه‌ای جدید و خاطره انگیز برای گردشگران، دادن اطلاعات مناسب از مراسم و آداب و رسوم و سبک زندگی روستایی، تعاملات سازنده بین میهمان و میزبان، امنیت آرامش و پاکیزگی و در نهایت قیمت‌های مناسب و مقرون به صرفه از جمله پیشنهادات در این زمینه است.

با توجه به اینکه مهم‌ترین بعد تأثیرگذار بر ارزش ادراکی گردشگران بعد ارزش تجربی است به مدیران و ارائه دهندگان تسهیلات گردشگری این روستا پیشنهاد می‌گردد بر روی این بعد بیشتر تمرکز کنند زیرا چیزی که برای گردشگران اقامتی روستای مصر در درجه اول اهمیت دارد، فعالیت‌ها و کارهای سنتی، بازی‌ها و سرگرمی‌های محلی، مشارکت کردن خود گردشگر در این فعالیت‌ها، آشنازی و یادگیری مراسم و سنت‌های این روستا و کسب اطلاعات و دانش جدید درباره سبک زندگی روستایی است. دومین عاملی که برای گردشگران اقامتی این روستا حائز اهمیت است، ساختار و معماری سنتی خانه‌ها، امنیت و آرامش روستا و پاکیزگی محل اقامت آنها است که ارائه دهندگان خدمات گردشگری باشیست موارد مذکور را مد نظر قرار دهنند. سومین عامل مهم از نظر گردشگران اقامتی در روستای مصر تعامل مناسب بین میهمان و میزبان است از جمله برخورد دوستانه و صمیمی با گردشگران و احساس آرامش و آسایش که باید مورد توجه جدی قرار گیرد. همچنین قیمت مناسب خدمات گردشگری و مقرون به صرفه بودن آنها عوامل مهم دیگری هستند که در رتبه‌های بعدی قرار دارد که باید به آنها توجه نمود. سرانجام اینکه ارائه دهندگان میزبان باید تلاش کنند که جنبه‌های احساسی مربوط به آرامش و کسب تجربه‌ی لذت بخش گردشگران را در طی تجربه اقامت‌شان در روستای مصر را با ایجاد احساسات مثبت در آنها کنترل نمایند زیرا این جنبه از ادراک گردشگران در ایجاد تجربه‌ای جدید و خاطره انگیز کمک می‌کند.

۶) منابع

- رضوانی، محمدرضا (۱۳۹۱)، امکان سنجی توسعه گردشگری با رویکرد سیستمی در روستاهای حاشیه کویر میقان اراك، فصلنامه اقتصاد فضا و توسعه روستایی، شماره پیاپی ۲، صفحات ۱۵-۴۰.
- قادرمرزی، حامد، داود جمینی و علیرضا جمشیدی، (۱۳۹۴)، واکاوی اثرات گردشگری بر توسعه نواحی روستایی مورد: روستای قوری قلعه، فصلنامه اقتصاد فضا و توسعه روستایی، سال چهارم، شماره پیاپی ۱۴، صفحات ۱۱۱-۱۲۷.
- Asadi, R. (2012), **Strategies for Iran Ecotourism**. World Applied Sciences Journal , 414-424.
- Bandara, R. (2009), **The Practice of Ecotourism in Serilanka: An Assessment of Operator Compliance Towards International Ecotourism Guidelines**. South Asia Economic Journal, 471-492.
- Bunruamkaew, K., & Murayama, Y. (2011), **Site Suitability Evaluation for Ecotourism Using GIS and AHP: A Case Study of Surat THani Province- Thailand**. Procedia Social and Behavioral Sciences, 21, 269-278.

- chris choi, H.-S., & Sirakaya, E. (2005), **Measuring Residents Attitude toward Sustainable Tourism: Development of Sustainable Tourism Attitude Scale".** Journal of Travel Research, 43, 380-394.
- Duman, T. (2002). **A Model of Perceived Value for Leisure Travel Products**, The Pennsylvania State University.
- Dimitrovski, D. D., Todorovic, A. T., & Valjarevic, A. D. (2012), **Rural tourism and Regional Development: Case study of Development of Rural Tourism in the Region of GRuža", Serbia**. Procedia Environmental Sciences, 14, 288-297.
- Ezung, T. (2011), **Rural Tourism in Nagaland India: Exploring the Potential".** International Journal of Rural Management, 7, 133-147.
- Fiore AM and Kim J (2007), **An integrative framework capturing experiential and utilitarian shopping experience".** International Journal of Retail and Distribution Management 35(6): 421° 442.
- Gallarza, G. and Gill, I. (2008), **The Concept of Value and Its Dimensions: a Tool for Analysing Tourism Experiences",** Tourism Review, Vol. 63, No. 3.
- Iiu, Z. (2003), **Sustainable Tourism Development: A Critique".** Journal of Sustainable Tourism, 11, 459-475.
- Jamal, S. A., Othman, N., & Nik Muhammad, N. (2011), **Tourist Perceived Value in a Community - based Homestay Visit: An Intervestigation in to the Functional and Experiential Aspect of Value".** Journal of Vacation Marketing, 5-11.
- Janusz, G. K., & Bajdor, P. (2013), **Towards to Sustainable Tourism Framework Activities and Dimensions".** Procedia Economics and Finance , 523-529
- Otto, JE., and Ritchie, JRB., (1996), **The service experience in tourism".** Tourism Management 17(3): 165° 174.
- Patterson PG and Spreng RA (1997), **Modelling the relationship between perceived value, satisfaction and repurchase intentions in a business-to-business, services context: an empirical examination".** International Journal of Service Industry Management 8(5): 414° 434.
- Sheth, JN., Newman, BI and Gross, BL. (1991), **Consumption Values and Market Choice.** Cincinnati, OH: South Western Publishing Co.
- Yan-li, G., Yan-Gang, F., & Ji-sheng, L. (2004), **Community- Based Ecotourism in Nature Reserve of China".** Chinese GeoGraphical Science, 14, 276-282.
- Yilmaz, O. (2011), **Analysis of the Potential for Ecotourism in Golhisar district".** Procedia Social and Behavioral, 19, 240-249.